

Krigsårene 1940-45

Fra gården Berglund, fam Hans Jensen og Jens og Nora Eliassen

Det er året 1940 og april måned og med KRIG i landet, uhyggelig for alle. På Alvenes var det ikke så synlig fordi vi lå sånn til at en ikke skulle tro tyskerne kom til å oppsøke stedet. Men der tok en feil. På Alvenes var tyskerne og lette etter gevær og radioer eller annet utstyr for å kunne ha forbindelse med omverden. De kom også hit for å hente «for» til hestene. De kom da med båter fra Mørsvikboten og det var de store gårdene som måtte avgi «for» eller høy til dem.

En av de første dagene i mai kom det en skøyte inn fjorden med kurs til oss. Vi var selvfølgelig nokså spente på hvem dette skulle være. Det var en familie fra Lakselv i Sørfold. Lars Andersen og kona Jonette og døtrene Kristine og Johanna. Sønnen Øystein var 18 år og kjørte skøyta. Så var det en gammel bestemor Elen, tror jeg hun het. Vi var i slekt med dem. Lars og farmor Nora var søskenbarn.

Øystein skysset folket på land og ga seg ikke tid til å komme oppom for en prat eller en matbit. Han satte kursen til Lofoten med skøyta, for der skulle den senkes slik at tyskerne ikke skulle få ta båten fra dem. Men for kort tid siden fikk jeg høre at så hadde ikke skjedd.

Med så mange mennesker ble det fullt hus hos oss. Den yngste jenta og jeg delte seng, ellers husker jeg ikke hvor de lå. Det var krigstid og alle gjorde nok sitt beste for at det skulle fungere best mulig. Det var viktig å holde sammen. Husker hvor redde vi var for flyene som fløy så lavt. Den gamle bestemoren var en dag utenfor huset vårt da det kom et fly i slik lav høyde. Hun ble så redd at hun falt om- slik som jeg husker episoden.

Pappa ,Hans Jensen, hadde kjøpt seg en liten nordlendsbåt «kjeks». Den skulle han sette motor inn i og lage et lite hus over motoren. Lars hjalp pappa med dette. Etter en tid ville Lars dra tilbake til Lakselv for å se etter dyrene (buskapen). De hadde forlatt hjemmet i all hast fordi tyskerne kom og ville ha både dyrene og båten. Dyrene hadde de jaget ut i skogen.

Lars Andersen rodde over fjorden mot Vinkfjorden, gikk opp til Lappvannet og videre til Lakselv. Det stod bra til med dyrene. Naboene hadde melket kuene og ellers var det jo mat å finne ute i skogen en maidaag.

Etter en tid flyttet de tilbake til Lakselv, jeg klarer ikke å ha noen formening om hvor lenge de bodde hos oss. Johanna og jeg skrev brev til hverandre i noen år. Lars var en ordentlig spreking. Etter at pappa og mamma flyttet til Fauske var han på besøk hos dem også de var og besøkte han. Lars ble 102 år gammel.

Fauske april 2010

Anne B Larsen

Familie fra Bodø

I krigsårene ble vi kjent med en familie fra Bodø og de ville komme og være hos oss. Jeg tror det var fam Ragnar Alvenes som hadde ei dame Maia, som de kjente og som bodde tett ved fam Kristensen. Slik tror jeg kontakten ble etablert. I alle fall ville de komme på landet for der var det lettere å få tak i middagsmat fra sjøen og melk fra fjøsen. De var en fam på fire. Karl og Julianne Kristensen med døtrene Solveig og Judit. De hadde tre eldre barn som ble værende i Bodø..

En gang de kom hit, gikk de fra Nordfold til Alvenes. Vanligvis ble de hentet med båt i Nordfold, men denne gangen skulle de gå og Solveig hadde sko som var laget av papir (det var jo krig og krise på mange måter). Skoene var jo helt ødelagt etter turen og føttene hadde også fått merke terrenget fordi det var regn og dårlig vær.

Denne familien kom til oss i mange år på sommeren og det ble et varmt og godt vennskap. Vi var innom dem når vi måtte på sykehus eller annet nødvendig ærend til Bodø. Vi ble godt mottatt hos dem. Jeg husker en sommer i slotta da Karl mistet gullringrn sin. Alle sammen leita og leita,,men det var som å lete etter den berømte nåla i høystakken.

Fauske april 2010

Anne B. Larsen